

การศึกษาความสามารถด้านการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA MODEL)

The Study Of Thai Writing Skills For Matthayomsuksa 1 Students Using CIPPA MODEL

ปัทิตตา ไชยทิพย์ (Pathitta Chaitip)*

สถาพร ชันโต (Sathaporn Khanto)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถด้านการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) ให้มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 มีคะแนนความสามารถด้านการเขียนตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองรูปแบบกลุ่มเดียว (One-Group-posttest Only Design) กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/12 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำนวน 58 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าร้อยละ (Percentage)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการเขียนหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา จำนวนร้อยละ 98.27 มีคะแนนความสามารถด้านการเขียน เฉลี่ยร้อยละ 88.27 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 75/75 ตามที่กำหนดไว้
2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเขียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.30$)

คำสำคัญ: รูปแบบการสอนแบบซิปปา ความสามารถในการเขียน ความพึงพอใจของนักเรียน

Keywords: CIPPA Model, Writing Ability, Students Satisfaction

* นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน กลุ่มวิชาเฉพาะการพัฒนาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to study the writing ability of Matayomsuksa 1 Students, by using CIPPA Model so that not less than 75% of students obtaining the scores in writing ability from 75% and up, 2) to study Matayomsuksa 1 Students' satisfaction on learning activity management, Thai Language Learning Substance, by CIPPA Model. One-Group-Posttest Only Design was administered in this study. The target group included 58 Matayomsuksa 1/12 Students, studying during the first semester of 2010 school year, Khon Kaen Wittayayon School, under jurisdiction of the Office of Khon Kaen Educational Service Area 1, studying during the first semester of 2010 school year. There were 3 kinds of instrument: 1) the Knowledge Management of CIPPA Model, Thai Language Learning Substance, in writing, 2) the Writing Ability Test, and 3) the Students' Satisfaction on learning activity management by using CIPPA Model. The statistic using for data analysis included the Mean ($\bar{X}$), and Percentage.

The research findings found that:

1. For the students' writing ability after finishing the learning activity management by using CIPPA Model, found that 98.27% of students had average score for 88.27%, passing the specified criterion as 75/75.
2. For the findings of students' overall satisfaction on learning activity management by using CIPPA Model, found that the average score of students' satisfaction was 4.30, the quality was in "High" level.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สามารถทำให้ประกอบกิจการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านประเพณี วัฒนธรรม โลกทัศน์และสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การ

เรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ดังนั้น แนวการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีสาระย่อย 5 สาระ คือ สาระการอ่าน สาระการเขียน สาระการฟัง การดูและการพูด สาระหลักภาษาการใช้ภาษา และสาระวรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้แสวงหาความรู้และเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะสาระการเขียน

การเขียนเป็นทักษะสำคัญยิ่งในการติดต่อสื่อสาร เพราะในยุคโลกาภิวัตน์การสื่อสารมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง การเขียนจึงเป็นการแสดงหลักฐานอย่างหนึ่งที่เป็นลายลักษณ์อักษร และเป็นประจักษ์พยานที่เชื่อถือได้ นอกจากนี้ การเขียนยังเป็นรากฐานสำคัญยิ่งของการศึกษา ดังนั้น การเขียนจึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จและ

เป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ การเขียนจึงเป็นทักษะที่สำคัญที่นักเรียนทุกระดับชั้นต้องสนใจและฝึกฝนอย่างจริงจัง การพัฒนาบุคคลในชาตินั้นต้องเริ่มจากการให้การศึกษาแก่เยาวชน ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในโอกาสต่อไป การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องให้เยาวชน คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็นโดยฝึกทักษะการคิดเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนให้กว้างขวางขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องไปถึงการพัฒนาทักษะด้านการเขียน ซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพของประชากรในประเทศอีกทางหนึ่ง

การเขียนเป็นการเขียนอย่างอิสระที่ผู้เขียนสามารถแสดงออกทางความคิด ความรู้สึกและประสบการณ์ กับสิ่งที่เขียนหรือจินตนาการของตนเองในการใช้จินตนาการ วิธีการเขียนเป็นวิธีการกระตุ้นให้นักเรียนสร้างงานเขียน ตามความสนใจและความต้องการของตนเอง เพราะการเขียนนั้น ผู้เขียนได้ใช้ความคิดและประสบการณ์ของตนเอง มิได้ลอกเลียนแบบผู้อื่นมา และผู้เขียนจะต้องสามารถใช้จินตนาการหรือความคิดคำนึงของตนเองออกมาด้วยถ้อยคำที่สละสลวยและประทับใจ ผู้อ่าน ผู้ฟังและให้ความรู้สึกเพลิดเพลินใจ การเขียนจึงเป็นทักษะสำคัญที่สะท้อนถึงความคิด จินตนาการที่แปลกใหม่ของผู้อ่าน คิด กล้าเขียนในสิ่งที่เปี่ยมประโยชน์ ทำให้ผู้อ่านมีความรู้และมีความประทับใจ จึงนับได้ว่าการเขียนเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงออกถึงความคิด จินตนาการ และประสบการณ์ของผู้เขียน ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานคือการสอนภาษาเพื่อพัฒนาความคิด ประสบการณ์และประมวลคำได้มากพอที่จะสร้างสรรค์ความคิดได้อย่างลึกซึ้งและคิดได้อย่างชาญฉลาดรวมทั้งมีการใช้ภาษาได้อย่างสละสลวยถูกต้องตามหลักภาษา (กรมวิชาการ, 2544)

จากความสำคัญของการเขียนดังกล่าว จึงจำเป็นต้องส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่ง วรณีย์ โสมประยูร (2542) กล่าวว่า “การฝึกฝนการเขียนและการฝึกฝนการคิดเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียน” และ บันลือ พฤกษะวัน (2536) กล่าวถึง การเขียนว่า “ปัญหาการเขียนของ

นักเรียนนั้นมีสาเหตุ มาจากการที่นักเรียนนำภาษาพูดมาใช้ในการเขียน การเลือกใช้ถ้อยคำยังไม่เหมาะสม ไม่สามารถลำดับความคิดในการเขียน” เพราะการเขียนต้องอาศัยทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการคิดที่ดี จึงจะทำให้เป็นผู้ที่มีทักษะการเขียนได้ดี ซึ่งถ้านักเรียนมีทักษะทางภาษาไทยดี จะสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความคิดได้ดีด้วย ดังนั้นการสอนทักษะการเขียนครูผู้สอนต้องเลือกวิธีการและกิจกรรมที่เหมาะสมมาให้นักเรียนฝึกคิดฝึกเขียน และต้องเข้าใจวิธีการวัดผลและประเมินผลการเขียนได้ถูกต้องเป็นอย่างดี เช่นเดียวกันกับ สมบัติ ตัญญีรัตน์ และคณะ (2545) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องคำนึงถึงผู้เรียนเป็นหลัก โดยเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน จากเหตุผลดังกล่าวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้น นักเรียนต้องมีอิสระในการคิดและการเขียน กล้าคิด กล้าแสดงออกในการเขียน มีแนวคิดริเริ่มที่แปลกใหม่ น่าสนใจและประทับใจผู้อ่าน โดยอาศัยกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติด้วยตนเอง การแลกเปลี่ยนความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ และกระบวนการกลุ่ม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด (ทิศนา ขัมมณี, 2542) โดยการจัดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนค้นพบความรู้ และสร้างความรู้ด้วยตัวเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและคงทน ส่วนการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน บุคคลและสิ่งแวดล้อมเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน เพื่อน แหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และเน้นการมีส่วนร่วมทางสังคม เพื่อฝึกฝนทักษะทางสังคมแก่ผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางร่างกาย เน้นการเคลื่อนไหว การปฏิบัติจริงและการใช้กระบวนการเรียนรู้ต่างๆ เช่น กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการแก้ปัญหาและกระบวนการแสวงหาความรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ผู้สอนสามารถให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้เดิม สร้างความรู้ใหม่ ทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยนความรู้ในกลุ่ม สรุปและจัดระเบียบความรู้ แสดงผลงานและการประยุกต์ใช้ความรู้

จะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในด้านการเขียนและมีผลงานด้านการเขียนที่มีประสิทธิภาพ รูปแบบ วิธีสอนและเทคนิคต่าง ๆ ที่เหมาะสมและสามารถประยุกต์ใช้กับการพัฒนาการเขียนของผู้เรียนได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา (CIPPA Model) โดย ทิศนา ขัมมณี (2542) ได้พัฒนารูปแบบนี้ขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้ใช้แนวคิดทางการศึกษาต่าง ๆ ในการสอนมาเป็นเวลาประมาณ 30 ปี และพบว่าแนวคิดจำนวนหนึ่งสามารถใช้ได้ผลดีตลอดมาโดยการนำแนวคิดเหล่านั้นมาประสานกัน ทำให้เกิดเป็นแบบแผนขึ้น แนวคิดดังกล่าว ได้แก่ 1) แนวคิดการสร้างความรู้ 2) แนวคิดเกี่ยวกับ กระบวนการกลุ่มและการเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ 4) แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้กระบวนการ 5) แนวคิดเกี่ยวกับการถ่ายโอนความรู้และนำแนวคิดเหล่านั้นมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะที่ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง (Construction Of Knowledge) ซึ่งนอกจากผู้เรียนจะต้องเรียนด้วยตนเองและฟังตนเองแล้ว ยังต้องฟังการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับเพื่อน บุคคลอื่น ๆ และสิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วย รวมทั้งต้องอาศัยทักษะกระบวนการ (Process Skills) ต่าง ๆ จำนวนมากเป็นเครื่องมือในการสร้างความรู้ นอกจากนั้น การเรียนรู้จะเป็นไปอย่างต่อเนื่องและได้ผลดี หากผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้ มีประสาทการรับรู้ที่ตื่นตัว ไม่เฉื่อยชา ซึ่งสิ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนอยู่ในสภาพดังกล่าวได้ก็คือการให้มีการเคลื่อนไหวทางกายอย่างเหมาะสม กิจกรรมที่มีลักษณะดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง และความรู้ความเข้าใจที่เกิดขึ้นจะมีความลึกซึ้งและอยู่คงทนมากขึ้น หากผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ในสภาพการณ์ที่หลากหลาย ด้วยแนวคิดดังกล่าวจึงเกิดแบบแผน “CIPPA” ขึ้น ซึ่งผู้สอนสามารถนำแนวคิดทั้ง 5 ดังกล่าวไปใช้เป็นหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (ทิศนา ขัมมณี, 2543)

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางรูปแบบซิปปาจึงให้ความสำคัญกับผู้เรียนโดยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง และได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ (วัฒนาพร กระจับทุกษ์, 2542) ซึ่งสอดคล้องกับชัยญานุช ศรีชุม (2548) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 81.30/84.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์และนักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 71.97 ซึ่งสอดคล้องกับอัญชลี สอนชา (2548) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา กลุ่มสาระภาษาไทย เรื่อง สำนวนสุภาพ คำพังเพย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบซิปปา มีประสิทธิภาพ 93.24 / 84.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 77.46 และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่งลาวัลย์ เต็มทำรัมย์ (2547) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง โคลงโลกนิติ วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลปรากฏว่า การพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่อง โคลงโลกนิติ วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.24/84.52 แสดงว่ามีดัชนีประสิทธิผล คิดเป็นร้อยละ 77.03 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา อยู่ในระดับมาก

ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 : ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ จากความสำคัญดังกล่าวและจากปัญหาที่พบกับนักเรียนที่เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน

ขอนแก่นวิทยายน พบว่า นักเรียนส่วนมากมีปัญหาด้านการเขียน เช่น การเขียนบรรยาย การเขียนเล่าเรื่อง การเขียนแสดงความคิดเห็น การเขียนเรียงความ และการเขียนในรูปแบบอื่นๆ นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดความคิดและสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ เนื่องจากนักเรียนขาดความรู้ ความเข้าใจขาดประสบการณ์และขาดทักษะในการเขียน ทำให้การใช้ภาษาไม่เหมาะสม การใช้คำไม่หลากหลาย ภาษาที่ใช้ไม่สละสลวย การนำเสนอเรื่อง ไม่น่าสนใจ ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่วนด้านเนื้อหา ยังขาดการเชื่อมโยงความรู้ ความคิด และประสบการณ์ต่างๆ จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อนำมากำหนดแนวทางในการแก้ปัญหา โดยผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการสอนแบบ ชิปปา (CIPPA Model) ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 (ปัทิตตา ไชยทิพย์, 2552)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบ การสอนแบบ ชิปปา (CIPPA Model) ให้มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 มีคะแนนความสามารถด้านการเขียนตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อม แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มเพื่อนจนเกิดทักษะที่จำเป็นใน

การดำเนินชีวิต และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 7 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นทบทวนความรู้เดิม ขั้นที่ 2 ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ ขั้นที่ 3 ขั้นศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นที่ 4 ขั้นแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นที่ 6 ขั้นแสดงผลงาน ขั้นที่ 7 ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้

2. ความสามารถในการเขียน หมายถึง คะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ เป็นการเขียนบรรยายซึ่งประกอบด้วยประเด็นการประเมิน 5 ประเด็น คือ การตั้งชื่อเรื่อง เนื้อหา การใช้ภาษา ความคิดสร้างสรรค์ และมารยาทในการเขียน

3. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบหรือพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) เรื่อง การเขียน ซึ่งวัดโดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามลำดับ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/12 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1 จำนวน 58 คน
2. ตัวแปรในการวิจัย ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. รูปแบบการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองรูปแบบกลุ่มเดียวทดสอบหลังเรียน (One – Group – Posttest Design) เปรียบเทียบคะแนนกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 แสดงรูปแบบการวิจัยดังภาพ

X

O₂

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา (CIPPA Model) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 12 แผน

2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถด้านการเขียนและความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) ซึ่งในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โดยเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง/สัปดาห์ นำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละแผนด้วยแบบบันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเมื่อดำเนินการสอนเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model)

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูล ความสามารถในการเขียน จากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (X) และค่าร้อยละ เทียบกับเกณฑ์ คือร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม และหาค่า ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 ของนักเรียนกลุ่ม

เป้าหมาย

2. วิเคราะห์ด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากแบบสอบถาม ความพึงพอใจ โดยนำข้อมูลมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (X) และค่าร้อยละ เทียบกับเกณฑ์

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการศึกษาความสามารถด้านการเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนี้

จากวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถด้านการเขียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model) ให้มีจำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 มีคะแนนความสามารถด้านการเขียน ตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA Model)

ผลการวิจัยพบว่า จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา จำนวน 12 แผน พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการเขียน หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา คิดเป็นร้อยละ 88.27 มีนักเรียนผ่านเกณฑ์จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 98.27 จากนักเรียน 58 คน และผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเขียน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อภิปรายผลได้ว่าการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสามารถในการเขียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถด้านการเขียน ของนักเรียน พบว่ามีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ 57 คน คิดเป็นร้อยละ 98.27 จากนักเรียน 58 คน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 75 ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดกิจกรรม

การเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางร่างกาย สติปัญญา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ได้ผ่านกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยศึกษาทฤษฎี หลักการแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นำมาสร้างกิจกรรมโดยวิเคราะห์เนื้อหา กำหนดเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล โดยทุกขั้นตอนผ่านการตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียน ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ได้แก่ การเล่นเกมปริศนาคำทาย การระดมความคิด การอภิปราย และการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองมากที่สุด ทำให้นักเรียนกล้าคิดกล้าแสดงออก สามารถถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นคำ ข้อความ ประโยค และเรื่องราวได้ ดังที่ ประภาศรี สีหอำไพ (2531) กล่าวว่า วิชา การเขียนเป็นการสังเคราะห์สิ่งที่เรารู้มา โดยใช้ความคิดในงานเขียนของตนเอง ถ่ายทอดให้ผู้อื่นรู้ โดยใช้ความคิดของตนกับผู้อื่น การพัฒนาความคิดจึงเป็นสิ่งสำคัญมากในกระบวนการเขียน ดังนั้นในการเขียนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาความคิดและการเขียนควบคู่กันไป ซึ่งสอดคล้องกับวรรณิ โสมประยูร (2539) ได้กล่าวว่า การเขียนมีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เพราะเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ กิจกรรมแต่ละกิจกรรมมีครูคอยดูแลให้ความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด เสนอแนะข้อผิดพลาด ทำให้นักเรียนทราบผลความก้าวหน้าในการเรียนของตนเอง เพื่อจะได้พัฒนาตนเองให้ดีขึ้นต่อไป ซึ่งเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น ด้านบรรยากาศในการเรียน นักเรียนได้แสดงออกอย่างอิสระ ผู้สอนมีความเป็นกันเอง นักเรียนจึงเรียนรู้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ

ความคิดเห็นของบันลือ พุกกะวัน (2536) ที่กล่าวว่า นักเรียนมีความเป็นอิสระในการคิดเป็นการเปิดใจโดยเสรี และการเขียนที่ดีนั้นต้องใช้ภาษาสื่อ ความหมายได้อย่างถูกต้อง

นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้ นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการเขียนตามลำดับขั้น จากง่ายไปหายาก กล่าวคือ ได้ฝึกเขียนประโยคจากการตั้งชื่อเรื่อง เขียนข้อความต่าง ๆ จากการตอบคำถามในบทเรียนไปจนถึงเขียนเป็นเรื่องราวต่าง ๆ จากการเขียนบรรยายภาพ เขียนเล่าเรื่อง เขียนแสดงความรู้สึก และเขียนเรื่องจากจินตนาการได้ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับสุดารัตน์ พุทธชาติ (2547) และ สุภาพ เวหา (2548) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทำให้ผลการเรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนูญ ตันยโชติ (2544) ที่ศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีววิทยา เรื่อง การลำเลียงสารในร่างกาย โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา พบว่า นักเรียนร้อยละ 81.08 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ ผลงานวิจัยของ วราพร แตงมีแสง (2545) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้โมเดลซิปปาในวิชามนุษย์กับสิ่งแวดล้อม พบว่า นักเรียนร้อยละ 97.5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ความรู้ที่กำหนดไว้

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการสอนแบบซิปปา (CIPPA Model) โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบซิปปา ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมทุกขั้นตอน ด้วยความเป็นอิสระไม่เคร่งเครียด โดยมีครูคอยดูแลอย่างใกล้ชิด ให้การเสริมแรง ทำให้ครูผู้สอนและนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ขณะจัดกิจกรรมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และสนุกสนานกับการเรียน ซึ่งได้ทั้งความรู้และ

6. ควรทำการวิจัยด้วยรูปแบบการสอนแบบ

ชิปปา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับนักเรียนระดับ
ชั้นอื่นๆ

การเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา (CIPPA
Model) กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

7. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในการจัดกิจกรรม

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช
สำหรับราษฎร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ชุมชน
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชัยญานิช ศรีชุม. (2548). **การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์
วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิตนา แคมมณี. (2542). **การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง: CIPPA Model**. **วารสาร
ครุศาสตร์**, (มีนาคม-มิถุนายน).
- _____. (2543). **14 วิธีการสอนสำหรับครูมืออาชีพ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ เขียวหอม. (2547). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษา
ไทย เรื่องกระเจงน้อยจากป่าใหญ่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บันลือ พุกกะวัน. (2536). **พัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ปัทมา ไชยทิพย์. (2552). **รายงานผลการบันทึกหลังสอน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน**. ขอนแก่น: โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน.
- ประกาศรี สีอำไพ. (2531). **การเขียนแบบสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- มนูญ ตันยไชติ. (2544). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนวิชาชีววิทยา เรื่องการลำเลียงสารในร่างกาย
โดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา**. รายงานการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รุ่งลาวัลย์ เดิมทำรัมย์. (2547). **การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปา เรื่องโคลงโลกนิติ วิชาภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณ โสภประยูร. (2539). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2542). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วราพร แตงมีแสง. (2545). **การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้โมเดลชิปปาในวิชา
มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). **แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ: แอล ที เพรส.

วิภาฤดี วิภาวิน. (2543). การเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อประสม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เชียงใหม่.

สมบัติ ตัญตรัยรัตน์ และคณะ. (2545). สอนให้คิด คิดแล้วเขียน เขียนจากความคิด. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุดารัตน์ พุทธชาติ. (2547). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียน **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุพงษ์ บุษดี. (2549). การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่องกาพย์ยานี 11 ประกอบภาพ **สำนวน สุภาษิต และคำพังเพย** กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย **ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุภาพ เวหา. (2548). ผลการจัดการเรียนรู้ เรื่องควบล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้รูปแบบ **การเรียนการสอนแบบซิปปา**ของนักเรียน**ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

อัญชลี สอนชา. (2548). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา **กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง สำนวน สุภาษิต คำพังเพย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.